

Ἐκ τοῦ ρ. *γιατροκομιῶ*.

Ἡ πρακτικὴ θεραπεία ἀσθενειῶν ἐνθ' ἄν.: *Χουρὶς κανένα γιατρονκόμ' πιρνάει ἢ φ' σούνα* (= δυσκολία ἀναπνοῆς τῶν αἰγοπροβάτων) *Ναυπακτ.*

γιατροκομιὰ ἡ, Δ. Λουκόπ., Ποιμεν. Ρούμελ., 190 — *Λεξ. Βλαστ.* 402 *γιατρονκουμιὰ* Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γιατροκομιῶ*.

Τρόπος πρακτικῆς θεραπείας ἀσθενειῶν ἐνθ' ἄν.: *Ξέρουν κι ἀπὸ γιατροκομιές· ἂν τύχη νὰ μὴν ξέρουν, ρωτοῦνε ἄλλους παθῆδες καὶ μαθαίνουν* Δ. Λουκόπ., ἐνθ' ἄν. *Συνών.* *γιατρολόγημα*. Πβ. *γιατροκόμισμα*.

γιατροκόμισμα τό, ἐνιαχ. *γιατρονκόμ'σμα* Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Γραν.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γιατροκομιῶ*.

Περιποίησις ἀσθενοῦς ἐνθ' ἄν.: *Τί νὰ σ' κάμουν 'ς τοῦ κου-νάξ'; 'Σ τοῦ νουσουκουμείου θὰ βρῆς καλὸ γιατρονκόμ'σμα*. Γραν. Πβ. *γιατροκομιὰ*.

γιατροκομιῶ ἐνιαχ. *γιατρονκουμάου* Θεσσ. (Καρδίτς. κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Γραν. Ναυπακτ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *γιατροὸς* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -κομιῶ, ἀποσπασθείσης ἐξ ἀναλόγων ρημάτων, ὡς *γε-ροκομιῶ* κ.τ.τ.

Θεραπεύω ἄνθρωπον ἢ ζῷον διὰ πρακτικῶν συνήθως μέσων, ἀλλὰ καὶ δι' ἐπιστημονικῶν ἐνθ' ἄν.: *Σήκου τώ-ρα, δὲ μπουρῶ νὰ σὶ γιατρονκουμήσου ἄλλου Γραν.* Ἀρρώ-στ'σι ἢ παππαδόφ' κι πᾶνι νὰ φέρ'νι τοὺν παππᾶ νὰ τ' για-τρονκουμήσ' μὴ τὰ πραχτικά π' ξιέρ' *Αἰτωλ.* *Μ' ἄλ' φῆ ἀπὸν γουρνόγλ' νὰ τὰ γιατρονκουμᾶνι τὰ γιλιάδια* (ἄλ' φῆ = ἀλοιφή = λίπος, γουρνόγλ' νὰ = γουρουνόγλινα = χοίρειον λίπος) *Ναυπακτ.* || Ἄσμ.

Πικρό, Γιάννη μ', τοῦ λάβουμα, φαρμάξ' εἶνι τοῦ βόλι, νὰ πάου νὰ φέρουν τοῦ γιατροῦ νὰ σὶ γιατρονκουμήσου *Καρδίτς.*

Ἐσεῖς βουνὰ 'ποὺ τ' Ἀγραφα, βουνὰ τ' Ἀσπροποτάμου, τὰ χιόνια μὴ τὰ λειώσιτι, ὅσον νὰ 'ρθοῦν κι τ' ἄλλα, γιατ' εἶν' οὐ Τσέλιους ἄρρουνστους βαριά γιὰ νὰ πιθάνη, κι τοὺς γιατροὺς ἐκάλισαν νὰ τοὺν γιατρονκουμήσου αὐτόθι. *Συνών.* *γιατρικουλεύω, γιατρολόγῳ, γιατροπορεύω.*

γιατρολόγημα τό, Ἀδάμ, Ἀπὸ τὸ χωρ., 22 — *Λεξ. Βλαστ.* 40 *γιατρολόγημα* πολλαχ. *γιατρονλόγημα* βόρ. ἰδιώμ. *ζατρολόγημα* Κάλυμν.

Ἐκ τοῦ ρ. *γιατρολόγῳ*.

Θεραπεύω διὰ πρακτικῶν μέσων πολλαχ.: *Τὴν ἀρχίνησε μὲ τὰ γιατρολόγηματα καὶ τὴν ἔκανε καλὰ Πελοπν.* (Γαργαλ.) *Μὴ τὰ γιατρονλονήματα καταφέραμι κι τοὺν σταταρώσαμι* (= τὸν ἐστήσαμε 'ς τὰ πόδια, τὸν ἐθεραπεύσαμε) *Εὔβ.* (Ἄκρ.) *Μὲ τριψίματα τσαὶ ζατρολόγηματα συνῆρτε 'ς τὸν-ν-ἱαντόν δου Κάλυμν.* Ἦρθαν οἱ φιλαινάδες τῆς κυραμάννας μου νὰ τὴ δοῦν, γιατί ἦταν ἀνήμπορη, κι ἄρχισαν τὰ γιατρο-λόγηματα (κυραμάννα = γιαγιά) Ἀδάμ, ἐνθ' ἄν. *Συνών.* *γιατροκομιὰ.*

γιατρολόγος ὁ, Κ. Παλαμ., Θάνατ. παλληκ., 29,34 *γιατρολόος* Κάρπ.

Ἐκ τοῦ οὗς. *γιατροὸς* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.

-λόγος, διὰ τὴν ὁπ. βλ. Γ. Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 22 (1910), 248,249.

Πρακτικὸς ἱατρὸς ἐνθ' ἄν.: *Ἐφτασεν ἀπ' τὸ χωριὸ τῆς Λιγαριᾶς ἓνας περίφημος γιατρολόγος Κ. Παλαμ.* ἐνθ' ἄν., 29. *Ἐπεσαν μιὰ φορὰ 'ς τὰ χέρια τῶν γιατρολόγων Κ. Πα-λαμ.* ἐνθ' ἄν., 34. || Ἄσμ.

Καὶ πέφτ' ἡ κόρη 'ς ἀρρωστία τοῦ θανατᾶ στρωμένη, μπαίνουν καὶ βγαίνουνσι γιατροί, γιατροὶ καὶ γιατρολόοι *Κάρπ.*

γιατρολογῶ πολλαχ. *γιατρολογάω* σύνθηθ. *γιατρολογάου* Πελοπν. (Γαργαλ. κ.ά.) *γιατρονλουγάου* βόρ. ἰδιώμ. *για-τρολοῶ* Ἡπ. Πελοπν. (Μανιάκ.) Μέσ. *γιατρονλουγειέμι* Θράκ. (Αἶν.) *γιατρολογειῶμαι* Κεφαλλ. *γιατρολοοῦμαι* Θήρ. κ.ά. *γιατρολουειῶμι* Εὔβ. (Ἄκρ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. *ἰατρολόγῳ*.

ὑποβάλλω ἀσθενῇ εἰς θεραπείαν, θεραπεύω διὰ πρακτι-κῶν κυρίως μέσων, ἀλλὰ καὶ δι' ἐπιστημονικῶν σύνθηθ.: *Τὸν γιατρολογᾶνε πολλοί, μὰ δὲ λέει νὰ γίνη καλὰ πολλαχ.* Ἀρ-ρώστησι κι τοὺν γιατρονλουγάει ἡ μάνα τ' βόρ. ἰδιώμ. Ἀρρώστησε ὁ Γιάννης καὶ τὸν γιατρολογᾶνε μὲ μοντολοῖ-σματα (= μὲ μαγικὰς ἐπωδὰς) Πελοπν. (Λακεδ.) *Ἐχ' ἓνα βγαλτὸ κι τοῦ γιατρονλουγάει μὴ μπλάστρια κι καταπλά-σματα, μὴ κιραλ' φές* (βγαλτὸ = δοθιὴν) *Εὔβ.* (Στρόπον.) *Κρατήσανε κι ἄλειωτο καμπόσο γουρνοβασιλικὸ καὶ τὸ σιγουρέφανε γιὰ γιατρικό, τὶ γιατρολογάει τὰ πονίδια* (γουρ-νοβασιλικὸς = τὸ περιτόναιον τοῦ χοίρου, σιγουρεύω = φυ-λάσσω) *Κ. Μαρῖν.* εἰς *Ν.* Ἔστ. 2,258. || Ἄσμ.

Δὲν τό 'ξερα, λεβέντη μου, πῶς 'θελε νὰ πεθάνης, νὰ πάρω δίπλα τὰ βουνά, τὰ φίδια νὰ ρωτήσω κ' ἴσως μοῦ δύναν φάρμακα, νὰ σὲ γιατρολογήσω (μοιρολ.) *Πελοπν.* (Γορτυν.)

Πές μας, πές μας, Γιαννάκαινα, πῶς πάει ἡ λαβωματιά σου, νὰ πάου νὰ φέρω τὸ γιατρό, νὰ σὲ γιατρολογήσω *Πελοπν.* (Μανιάκ.)

Στέλνουν γιατροὺς καὶ γιατρικά, νὰν τὸ γιατρολογήσου *Πελοπν.* (Στεμν.)

Πῶς πάνουν, φῶς μου, οἱ πόνοι σου, πῶς πάνουν οἱ πληγές σου, γιὰ νὰ σοῦ φέρω τὸ γιατρό, νὰ σὲ γιατρολογήσω; Ἡπ.

Κ' ἡ περδικούλα τοῦ βουνοῦ
σὰν νὰ 'ταν ἄγια λείφανα
τὰ δάχτυλα τοῦ Φωτεινοῦ,
πού 'χε γιατρολογήσω

Α. Βαλαωρ., Ἔργα, 3,366.

Τὰ δγὸ τὰ σταυραδέρφια του τότε γιατρολογοῦσαν
μὲ ρίζες, μ' ἀγριοβότανα, μὲ σταυρωμούς, μὲ ξόρκια *Κ. Κρυστάλλ., Ἔργα, 2,46.* *Συνών.* βλ. εἰς λ. *γιατρο-κομιῶ.*

γιατροπορεία ἡ, ἐνιαχ. *γιατρονπόρεια* Ἡπ. (Κου-κούλ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γιατροπορεύω*.

Ἡ ὑπὸ ἱατροῦ παρακολούθησις καὶ θεραπεία ἀσθενοῦς: *Γιὰ νὰ γέῃ καλὰ αὐτός, χρειάζιτι νὰ 'χ' μιγᾶλ' γιατρονπό-ρεια.*

γιατροπορεύω Ἄνδρ. Θήρ. Θράκ. (Αἶν. Τσακίλ.) Πε-λοπν. (Μάν.) Χίος (Ἐγρηγόρ. κ.ά.) *γιατροπορεύω* Κρήτ. Σίφν. κ.ά. — Π. Βλαστ., Κριτικ. ταξίδ., 20,93 Μέσ. *για-*

